

ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΖΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥΣ

ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΜΑΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

antifa

ΣΑΒΒΑΤΟ

11/11

12:00

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ

antifa community

antifacommunity.gr / antifacommunity@yahoo.gr

Στην Παλαιστίνη, εδώ και τόσες δεκαετίες, το ισραηλινό κράτος μεθοδεύει την εξαθλίωση και την εξόντωση των παλαιστίνιων. Με αυξομειούμενη ένταση, οι βόμβες και οι στρατόμπασοι του ισραηλινού απαρτχάιντ έχουν δολοφονήσει χιλιάδες άντρες και γυναίκες στη Λωρίδα της Γάζας, στη Δυτική Όχθη και αλλού.

Στην Παλαιστίνη, εδώ και δεκαετίες, οι ίδιοι άντρες και οι ίδιες γυναίκες αντιστέκονται και για λογαριασμό μας.

Η πλανητική σύγκρουση μεταξύ των κρατών έχει φουντώσει για τα καλά. Τα μέτωπά της εκτείνονται από τον Ειρηνικό ωκεανό μέχρι τη Μεσόγειο θάλασσα κι από την Αφρική μέχρι τη Μέση Ανατολή. Οι βεβαιότητες του παρελθόντος καταρρέουν ως χάρτινοι πύργοι, ενώ την ίδια στιγμή οι δυτικοί υπήκοοι αρχίζουν να βιώνουν τις συνέπειες του πολέμου.

Το ελληνικό κράτος δεν αποτελεί κανενός είδους εξαίρεση. Αντιθέτως, όπως με τον πόλεμο στην Ουκρανία έτσι και με αυτόν στη Μέση Ανατολή, σπεύδει να λάβει ενεργά μέρος στη σύγκρουση προκειμένου να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του και σε αυτό το σφαγείο: με τη «σωστή πλευρά της ιστορίας».

Στην προκήρυξη που κρατάς στα χέρια σου, θα διαβάσεις για την συμμετοχή της Ελλάδας στον παγκόσμιο πόλεμο. Και για το πώς αυτή μας αφορά.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΙΔΕΕΣ ΜΑ ΓΙΑ ΧΡΗΜΑ

Καθώς τα σύννεφα ενός γενικευμένου πολέμου πυκνώνουν όλο και περισσότερο, πολλά αφεντικά τρίβουν τα χεράκια τους! Δείτε για παράδειγμα τους Έλληνες εφοπλιστές που παίζουν σε διπλό ταμπλό. Έχοντας ισχυρή θέση μέσα στο παγκόσμιο θαλάσσιο εμπόριο, αντλούν πολλαπλά οφέλη από την πολεμική συγκυρία. Από τη μία, επωφελούνται από το στρατηγικό σχέδιο «απεξάρτησης της Ε.Ε. από τη ρωσική ενέργεια». Μεταφέροντας στα ευρωπαϊκά κράτη καύσιμα από τρίτες χώρες ή εγκαθιστώντας τερματικούς σταθμούς LNG στις ακτές της ευρωπαϊκής ηπείρου, διεκπεραιώνουν μια στρατηγική δουλειά για την ενεργοβόρα ευρωπαϊκή βιομηχανία. Από την άλλη, παραβιάζοντας με χίλιους δυο ευφάνταστους τρόπους τις διεθνείς κυρώσεις έναντι της Ρωσίας, μεταφέρουν παράνομα τα ρωσικά καύσιμα στις ευρωπαϊκές αγορές. Πώς τα καταφέρνουν; Είτε μεταγγίζουν το εμπόρευμα ανοιχτά της Καρύστου και της Καλαμάτας, είτε μεταπωλούν τα τάνκερ τους σε τιμή τριπλάσια της αγοράς τους, σε εταιρίες-φαντάσματα, προκειμένου να καθούν τα ίχνη τους. Γι' αυτό όλοι τους θέλουν να συνεχιστούν τα πολεμικά σφαγεία: επειδή έχουν επενδύσει χρήματα πάνω τους! Δεν είναι μονάχα οι πλοιοκτήτες, όμως, που έχουν συνδέσει τις δουλειές τους με το βάθεμα της πλανητικής σύγκρουσης.

εικ. 1: Το με λιβεριανή σημαία τάνκερ "Ice Energy" (αριστερά), όπου μεταγγίζεται το ρωσικό πετρέλαιο από το με ρωσική σημαία τάνκερ "Lana" (δεξιά). Κάρυστος, 29/5/2022. Πηγή: foreignpolicy.com (11/9/2023)

Επιχειρηματίες, επιστήμονες και βιομήχανοι επίσης αποκομίζουν τεράστια κέρδη από τον πόλεμο. Δείτε για παράδειγμα τους καπιταλιστές της ενέργειας. Καθώς στρατηγικός στόχος των ευρωπαϊκών αφεντικών είναι η «ενεργειακή αυτονομία» της ΕΕ από τη Ρωσία, από τον Μάρτη του 2022 έχουν βαλθεί να χώνουν φράγκα σε κάθε πιθανή επένδυση που υποστηρίζει τον σκοπό τους. Καβάλα στ' άλογο του «πράσινου καπιταλισμού» και των «ανανεώσιμων πηγών ενέργειας», τα ελληνικά αφεντικά έχουν βαλθεί να σπίνουν χερσαίες και θαλάσσιες ανεμογεννήτριες και σωλήνες όπου βρουν. Δεν κάνουν απλά «business as usual». Συμμετέχουν σε ένα στρατηγικό σχέδιο ενεργειακής αναδιάρθρωσης, η τελική μορφή του οποίου θα κριθεί από την έκβαση του πολέμου. Ποντάρουν, λοιπόν, στη συνέχιση του πολέμου, γιατί πολύ απλά επωφελούνται από αυτή.

Την ίδια στιγμή τα αφεντικά του κατασκευαστικού κλάδου περιμένουν την κλιμάκωση του πολέμου σαν τα αρπακτικά πάνω από το θήραμά τους. Μονάχα η περίφημη «ανάταξη» του σιδηροδρομικού δικτύου του ΟΣΕ στη Βόρεια Ελλάδα (Θεσσ/νίκη-Καβάλα-Αλεξ/πολη-Ορμένιο), η οποία είναι ένα έργο άμεσα συναρτημένο με το πολεμικό μέτωπο της Ουκρανίας, αναμένεται να τους χαρίσει δουλειές με φούντες.

Επιπλέον, η κατασκευή ενός καινούργιου αυτοκινητόδρομου παράλληλα στις ράγες του βόρειου σιδηροδρομικού άξονα, συνιστά μια από τις μεγάλες δημόσιες επενδύσεις του ελληνικού κράτους, μετά την ένταξή του στην «Πρωτοβουλία των Τριών Θαλασσών». Επίσης, δείτε την αναβάθμιση στα βόρεια λιμάνια της χώρας. Τα έργα αυτά, που ομοίως εντάσσονται στο σχέδιο χάραξης νέων εμπορικών δρόμων μέσω της παράκαμψης των στενών του Βοσπόρου, είναι έργα που τελούν σε άμεση συνάρτηση με τον εν εξελίξει παγκόσμιο πόλεμο. Τέλος, μην ξεχνάμε την ανοικοδόμηση της κατεστραμμένης Ουκρανίας. Ας το έχουμε λοιπόν καλά στο νου μας: **ο πόλεμος είναι η υγεία της καπιταλιστικής μηχανής.**

Εν τω μεταξύ, ένα μεγάλο χαμόγελο έχει σκάσει στα χείλη των καπιταλιστών της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας. Τα γιγάντια εξοπλιστικά προγράμματα του ελληνικού κράτους σε συνδυασμό με την επέκταση του πολέμου, έχουν αυξήσει κατακόρυφα τις δουλειές τους. Στην ΕΑΣ («ελληνικά αμυντικά συστήματα») παράγουν πυρομαχικά για το ουκρανικό μέτωπο και όπλα για τον γερμανικό στρατό. Στα Ναυπηγεία της Ελευσίνας, του Σκαραμαγκά και της Σαλαμίνας φτιάχνουν κορβέτες και φρεγάτες, στη Sunlight κατασκευάζουν μπαταρίες για τα αμερικάνικα υποβρύχια, στην Intracom Defence προγραμματίζουν τους πυραύλους του ισραηλινού στρατού, ώστε να δολοφονούν καλύτερα τους Παλαιστίνιους. Και πάει λέγοντας.

Την ίδια στιγμή, 190 ελληνικές και 30 κυπριακές εταιρείες δουλεύουν για την παγκόσμια πολεμική μηχανή της Δύσης - και ζητούν επειγόντως φοιτητές για να στελεχώσουν τα ερευνητικά τους εργαστήρια! Γι' αυτό παίρνουν με το τσουβάλι τις επιδοτήσεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας και περφηανεύονται για την «ανάκαμψη» της αμυντικής βιομηχανίας. Καθώς ένα προς ένα τα ευρωπαϊκά κράτη προετοιμάζονται για πόλεμο, από τις βαριές βιομηχανίες όπλων μέχρι τα ατελιέ των προγραμματιστών, ένας ολόκληρος κύκλος οικονομικής συσσώρευσης κινητοποιείται. Γι' αυτό όλοι τους επιθυμούν διακαώς να συνεχιστούν τα σφαγεία: είναι κι αυτός ένας τρόπος να αντιμετωπίσουν την κρίση τους.

εικ. 2: Η δολοφονική συμμαχία με το κράτος του Ισραήλ απολαμβάνει της διακομματικής στήριξης δεξιάς και αριστεράς εδώ και τουλάχιστον μια δεκαετία. Όσο την έχουν στηρίξει ο Μητσοτάκης και ο Σαμαράς, άλλο τόσο την έχουν υπηρετήσει ο Τσίπρας και ο Κοτζιάς.

EDF 2022 CALL RESULTS

PROTEAS | FASETT | TICHE | ODIN'S EYE II | CASSATA

εικ. 3: Η Intracom Defence (τέως συμφερόντων Κόκκαλη, νυν συμφερόντων ισραηλινού κράτους) είναι ένας από τους κολοσσούς της εγχώριας πολεμικής βιομηχανίας. Η συμμετοχή της σε πέντε αμυντικά προγράμματα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας αποδεικνύει του λόγου το αληθές.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΜΥΝΑ - ΚΑΙ Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΠΕΤΑΕΙ

Πλάι σε όλα αυτά, το ελληνικό κράτος, ως συλλογικός εκφραστής των αφεντικών του, έχει τους δικούς του, αυτοτελείς στόχους μέσα στη συγκυρία. Συμμετέχει κανονικότητα σε δύο πολεμικά μέτωπα (Ουκρανία και Μέση Ανατολή) κι έτσι αναθερμαίνει τις επεκτατικές του βλέψεις προς ανατολάς. Η εμπλοκή του στο θέατρο του παγκοσμίου πολέμου δεν γίνεται μόνο με την αποστολή όπλων και πυρομαχικών. Αναβαθμίζοντας τον λιμένα της Αλεξανδρούπολης σε διεθνή κόμβο μεταφοράς στρατιωτικού υλικού στη ν/α Ευρώπη, έχει μετατρέψει την περιοχή σε προκεχωρημένο φυλάκιο της Δύσης. Ταυτόχρονα, μπουκώνοντας το Νομό Έβρου στις στρατηγικές ενεργειακές υποδομές (π.χ. ΑΣΦΑ Αλεξανδρούπολης, χερσαία και θαλάσσια αιολικά πάρκα κ.ά.) προχωρά σε μια ακραία στρατιωτικοποίηση της περιοχής, η οποία αναπόδραστα κοιτάει προς τα ανατολικά του σύνορα με την Τουρκία.

Πέρα από το ουκρανικό, όμως, το διαρκές πολεμικό μέτωπο της Μέσης Ανατολής επίσης προσφέρεται για τις δολοφονικές επιδιώξεις του ελληνικού милитарισμού. Γι' αυτό η Ελλάδα υποστηρίζει ολόψυχα το κράτος του Ισραήλ. Γύρω από την συμμαχία με το καθεστώς απαρτχάιντ του Τελ Αβίβ, η αρχιτεκτονική της οποίας χαρακτήριζε με διακομματική στήριξη εδώ και μια δεκαετία, πλέκονται τα συμφέροντα των Ελλήνων καπιταλιστών του τουρισμού, της κτηματαγοράς και της πολεμικής βιομηχανίας. Γι' αυτό το ελληνικό κράτος τρέχει να πλασαριστεί ως «πυλώνας σταθερότητας» και συντάσσεται με την δήθεν «σωστή πλευρά της ιστορίας». Σε Μαύρη Θάλασσα, Αιγαίο και ανατολική Μεσόγειο, ένας κρίκος συνδέει τα οικονομικά συμφέροντα των αφεντικών με τις επεκτατικές βλέψεις του κράτους: **αυτός είναι ο ελληνικός ιμπεριαλισμός.**

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ: ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΝΕΟΣ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΣ, ΤΑΞΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Κάθε κράτος σε κρίση και πόλεμο που σέβεται τον εαυτό του, δε μπορεί παρά να οργανώνεται πολεμικά και στο εσωτερικό του.

Ιδιαίτερα από τον Μάρτη '20 και μετά, το ελληνικό κράτος έχει κινήσει μία οικονομική διαδικασία, που σε τίποτα δεν θυμίζει τα καπιταλιστικά κλισέ του «υγιούς ανταγωνισμού» και της «αγοράς που αυτορυθμίζεται». Αντίθετα, μοιάζει περισσότερο με την δεκαετία του '30 με δόσεις από black

mirror. Ενώ στα δελτία ειδήσεων αυτή η διαδικασία μπορεί να παίρνει διάφορα ευφάνταστα ονόματα, **όλα τα κουμάντα τους συγκλίνουν σε μία κανονικότητα πολεμική οικονομία.**

Το γέμισμα των κρατικών ταμείων μέσω της αύξησης των τιμών, η κρατική οργάνωση της κατανάλωσης μέσω pass και όχι μόνο, η καλύτερη καταγραφή των αποθεμάτων και του πληθυσμού, η μεγαλύτερη κρατική οργάνωση του εγκλήματος, η στήριξη στρατηγικών καπιταλιστικών κλάδων (ενεργειακό και κατασκευαστικό κεφάλαιο, τράπεζες, εταιρείες τροφίμων, πολεμική βιομηχανία κ.ά.): αυτές είναι μερικές μόνο εκφάνσεις της πολεμικής οικονομίας που μας φοράνε στα κεφάλια.

Και αν ο πόλεμος στο εσωτερικό έχει οικονομικές εκφάνσεις, άλλο τόσο έχει милитарιστικές:

από την λεγόμενη «κρίση του Έβρου» το '20, που έλαβε χώρα λίγο πριν σκάσει ο διάσημος ιός, το κράτος μας έχει επιδείξει τεράστια ετοιμότητα στις «έκτακτες ανάγκες». Όσοι έκτοτε το κατηγορούν για το αντίθετο, ότι δηλαδή δεν είναι επαρκές για να τις αντιμετωπίζει, απλώς ρίχνουν νερό στον μύλο των σχεδίων του για πάρτη μας.

Το κράτος μας βομβάρδισε τότε με «ασύμμετρες απειλές» όπου αναφερόταν στα ταξικά μας αδέρφια, τους μετανάστες, ενώ σε χρόνο ντετέ συγκρότησε όλους τους φίλους του σε ένα μπλοκ. Παράλληλα, οργάνωσε τα αντανάκλαστικά του στα σύνορα του Έβρου: σε επίπεδο στρατο-αστυνομίας, τεχνολογίας και ντόπιου πληθυσμού.

Από τότε, έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι. Και η «κρίση του Έβρου» έδωσε τη σειρά της σε άλλες. Καραντίνα και πιστοποιητικά, πολιτική προστασία και 112, τεχνολογίες «πρόληψης» όπως drones και κάμερες, «κλιματική κρίση» και ειδικοί πρώτη μούρη στις οθόνες, μπάτσοι σε μηχανές, μπάτσοι στο κινητό σου - και, εσχάτως, «ισλαμιστές τρομοκράτες»: τα милитарιστικά τους σχέδια δεν χρειάζεται να είναι πάντα βαμμένα κακί.

Κάθε ένα από αυτά ξεχωριστά, μπορεί να μοιάζει ασήμαντο μπροστά στη μεγάλη εικόνα της «καταστροφής του κόσμου όπως τον ξέραμε». Παρ' όλα αυτά, μαζί συνθέτουν τη διαδικασία πειθάρχησης της εργατικής τάξης. Και, φυσικά, την απόλυτη συστράτευση των εχθρών της με το κράτος. Η κρατικά οργανωμένη παράνοια και οι μηχανισμοί της δεν πρέπει να υποτιμούνται. Η «λύση» κάθε «προβλήματος» είναι κομμένη και ραμμένη να υπηρετεί τις επιδιώξεις αυτού που όρισε εξ αρχής το «πρόβλημα». Και η «έκτακτη ανάγκη» συμφέρει μόνο αυτόν που την εξαγγέλει.

Το ξαναλέμε: σε περίοδο κρίσης και πολέμου, τα κράτη αναπόφευκτα οργανώνονται πολεμικά και στο εσωτερικό.

Όλο αυτό που ζούμε δεν είναι τίποτα λιγότερο από έναν ανελέητο ταξικό πόλεμο που έχουν κηρύξει τα αφεντικά εναντίον μας:

από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μέχρι τη μείωση των πραγματικών μισθών μας μέσω «πληθωρισμού». Από τα νοίκια και το ρεύμα που έχουν φτάσει στο θεό, μέχρι την οργάνωση της εργασίας μέσω Δ.ΥΠ.Α. Πάντα την πολυεθνική εργατική τάξη έχουν στο μικροσκόπιο. Πάντα αυτήν πολεμάνε. Και πάντα αυτή θα τους φοβίζει.

Ο,ΤΙ ΕΧΟΥΜΕ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΜΕΙΣ (ΤΑ ΜΥΑΛΑ ΜΑΣ, ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ - ΜΑΖΙ)

Δεν χαζεύουμε τον πόλεμο σαν να είναι ταινία: παίρνουμε θέση. Ενάντια στα πολεμικά σχέδια του ελληνικού κράτους, στα ντόπια αφεντικά και στους έλληνες φασίστες.

Αν τόσα χρόνια έχουμε διδαχθεί κάτι από τους παλαιστίνιους, αν έχουμε μάθει κάτι και από τις μετανάστριες εργάτριες των στρατοπέδων συγκέντρωσης και των γειτονιών μας, είναι αυτό: οι ταξικοί εχθροί μας θα μας έχουν κολλημένους στη γωνία, μόνο όσο μας βρίσκουν με τα χέρια κατεβασμένα και τα στόματα βουλωμένα. Όσο μας βρίσκουν να αναμασάμε τις αλήθειες τους και να μοιρολατρούμε.

Γ'αυτό διαδηλώνουμε. Ξανά και ξανά. Πόλεμο στον πόλεμο!

εικ. 4-5: (Μοτο)διαδηλώσεις του antiifa community ενάντια στην ελληνιοισραηλινή συμμαχία - από το '18 και το '19.

Το antiifa community είναι μια σταθερή συνάντηση αντιφασιστικών εγχειρημάτων που ζει και αναπνέει στις γειτονιές και το κέντρο της Αθήνας με στόχο τη συλλογικά οργανωμένη δράση ενάντια σε κάθε κρυφό και φανερό φασισμό. Το antiifa community κάνει προβολές, γράφει συνθήματα, κολλάει αφίσες, μοιράζει προκηρύξεις, οργανώνει διαδηλώσεις και αξιοποιεί όποιο μέσο κρίνει αναγκαίο στον καθημερινό αγώνα ενάντια στον φασισμό.

